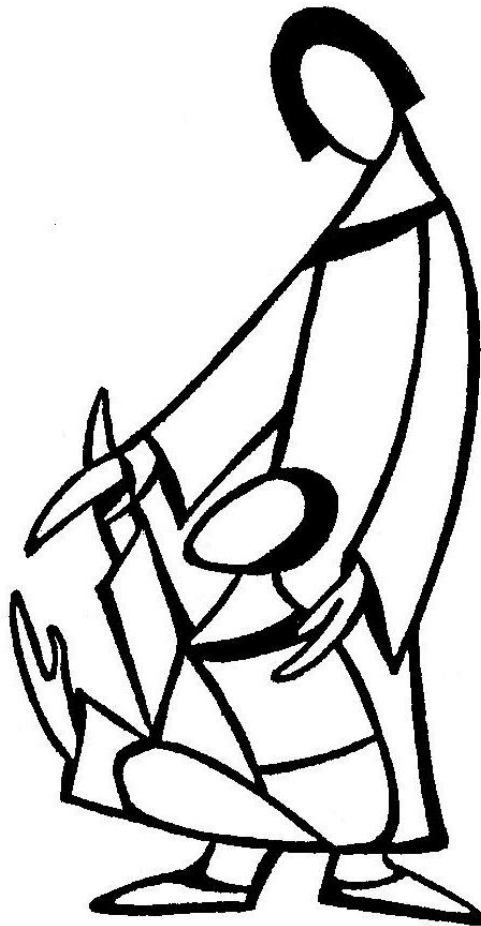

**VIERING VAN DE
NEGENTIENDE ZONDAG D.H.J.**

*Na het vuur fluisterde er een zachte bries.
Zodra Elia dit hoorde,
bedekte bij zijn gezicht met zijn mantel,
ging naar buiten en bleef staan
aan de ingang van de groet.
(1 Koningen 19)*

VOORAF

Orgel

INTREDE.

Lied.

t.: *Huub Oosterhuis*

m.: *Jan Vermulst*

Aan wat op aarde leeft; (2c.)

WELKOM.

*Met welke menselijke woorden
en in welke menselijke taal
zouden wij God kunnen beschrijven ?*

*De enige taal zonder grenzen,
waarin de Oneindige huist,
is de taal van het zwijgen.*

*Niet een duister zwijgen,
maar een zwijgen dat taal is.
Een eerbiedig biddend zwijgen.*

Dionysius de Areopagiet
5de-6de eeuw

*Welkom u allen hier
omwille van elkaar in Gods naam.* +

Lied. Aan wat op aarde leeft; (1c.)

SCHULD BEKENNEN.

V.: Je was ziek -
 ik zocht je niet op.

 Je was alleen -
 ik hield je geen gezelschap.

 Je had honger -
 ik gaf je niet te eten.

 Je had dorst -
 ik liet je niet drinken.

 Je was vreemde, vluchteling -
 ik nam je niet op.

 Je vroeg om je recht -
 ik kwam niet voor je op.

 Je stierf en
 werd vergeten.

A.: **VERGEVEN WIJ ELKAAR
 EN GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*t.: M. Zagers
m.: W. Vogel*

*Wie de stilte schuwen
overschreeuwen zichzelf.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*Wie huiveren voor de stilte
zijn bang van zichzelf.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

*Wie geen stilte kunnen velen,
maken het Leven monddood.*

**A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
grond van m'n grond.**

Kome wat komt.

GEBED.

Gij
in geen wet, geen weet
geen waarheid te vangen -
steeds weer gezocht en
soms vermoedelijk gevonden -
slechts in een lied te bezingen
als een verhaal te beleven -

Gezegd

en toch zijt Gij

de hoop waarvan wij leven
de belofte waarop we koersen,
een heimwee niet te sussen
voor tijd en eeuwigheid.

Als Gij niet zijt
de grond waarop ik sta
de bron waaruit ik put
de einder waarheen ik ga -

Gezongen

als Gij niet zijt
wie ben ik dan in tijd
en eeuwigheid ?

EERSTE LEZING.

1 Koningen
19,9.11-13

In die dagen kwam de profeet Elia bij de Horeb, de berg van God. Daar ging hij een grot binnen en overnachtte er. Maar de Heer zei tot hem: 'Ga naar buiten en treed aan voor de Heer op de berg.' Toen trok de Heer voorbij. Voor Hem uit ging een hevige storm, die bergen deed splijten en rotsen verbrijzelde. Maar de Heer was niet in de storm. Op de storm volgde een aardbeving. Maar ook in de aardbeving was de Heer niet. Op de aardbeving volgde vuur. Maar ook in het vuur was de Heer niet. Na het vuur fluisterde er een zachte bries. Zodra Elia dit hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef staan aan de ingang van de grot.

Lied.

C. Adema van Scheltema

Er ging iets moois voorbij, (4c.)

HET EVANGELIE.

Matteüs 14,22-33

Na de broodvermenigvuldiging
liet Jezus zijn volgelingen in de boot stappen
en naar de overkant varen.
Hijzelf bleef tot het volk naar huis was.
Toen ging Hij de berg op om in stilte te bidden.
De avond viel en Hij was daar alleen.
De boot was al een heel eind uit de kust
werd geteisterd door de golven,
en zij moesten tegen wind op.
Toen het morgen werd kwam Jezus
te voet over het meer naar hen toe.
De leerlingen zagen Hem zo
over het meer gaan, raakten van streek
omdat ze een spook meenden te zien en
begonnen van angst te schreeuwen.
Maar Jezus zei hen onmiddellijk:
'Wees gerust, Ik ben het. Geen angst.'
'Heer' antwoordde Petrus 'als Gij het zijt,
laat mij dan over het water naar U toe komen.'
Waarop Jezus sprak: 'Kom!'
Petrus stapte uit de boot en
liep over het water naar Jezus toe.
Maar toen hij merkte hoe hevig de wind was,
werd hij bang; hij begon te zinken en
schreeuwde: 'Heer, red mij!'
Terstond stak Jezus zijn hand uit, greep hem
vast en zei: 'Kleingelovige, waarom twijfelen?'
Nadat zij in de boot gestapt waren,
ging de wind liggen.
De inzittenden wierpen zich voor Hem neer
en zeiden 'Werkelijk, Gij zijt de Zoon van God'.

Lied. Er ging iets moois voorbij, (2c.)

MEDITATIE.

*Er stak een storm op,
maar in de storm was God niet.
De aarde beefde,
maar ook in de beving was Hij niet.
Er vlamde een vuur op,
maar in het vuur was Hij evenmin.
Er fluisterde een zachte bries
en Elia hoorde de Heer.*

*

Min de stilte in uw wezen,
zoek de stilte die bezielt.
Zij die alle stilte vrezen
hebben nooit hun hart gelezen,
hebben nooit geknield.

Draag uw kleine levenszegen
naar het dromenloze land,
lijk de golv' heur oogst bewegen
tot zij zachtjes breken tegen
het doodstille strand.

Zie de boom de paden tooien
rondom zijne stille voet.
Laat uw ziel zich zo ontplooiën
en haar bloemen om zich strooien
uit een vroom gemoed.

Leer u aan de stilte laven:
waar het leven u geleidt.
Zij is uwe veil'ge haven,
want zij is de grote gave
van de eeuwigheid.

Sluit de stilte in uw gaarde,
wees in haar gelukkig kind.
Al wie ze aan haar schoot vergaarde,
alle zaligen op aarde,
hebben haar bemind.

(C.S.Adema van Scheltema)

Toen het gebed van de bisschop steeds vromer en innerlijker werd, had hij steeds minder en minder te zeggen; tenslotte zweeg hij geheel. Hij meende eerst dat bidden spreken was, maar leerde zwijgen. Toen ontdekte hij dat bidden niet alleen zwijgen is, maar luisteren. Bidden is niet zichzelf horen praten, maar stil worden, stil zijn en volharden, totdat God te horen is.

(S. Kierkegaard)

Kort orgel

Soms worden we
door een gebeuren overvallen
en dan weten we niet 'wat te zeggen'
of zijn we 'met stomheid geslagen'.

Van iets wat ons hevig ontroert
'worden we stil' zeggen we
en als het leven ons verrast,
staan we sprakeloos.

Het kabbelen van het water
zelfs het bulderen van de zee -
het ruisen van de wind
zelfs het gieren van de storm -
het zingen van de vogels
zelfs al maken ze me wakker -
verstoren de stilte niet.
Maar als 'n mens een woord zegt,
zelfs al is het fluisterend,
dan breekt er iets ...
En er zijn er zoveel die
de godsganselijke dag vol praten, een keel
opzetten en luid worden doorversterkt.

(Peer Verhoeven)

*

De dingen groeien en bloeien
en alles keert tot zijn wortel terug.
Terug tot de wortel is stilte,
zich wenden tot zijn bestemming.

(Lao-Tse)

*

Wanneer stilte
wortel en zin van de werkelijkheid is,
hoe 'reëel' is onze wereld dan nog,
hoezeer is die van het leven vervreemd ?

En hoe realistisch zijn dan niet
de religieuzen met hun dagelijkse vaste ritme
van handen uit de mouwen
en handen gevouwen -

de monniken
- vaak voor wereldvreemd versleten -
die hun dagen in stilte beleven ?

Niets zegt zoveel als stilte.
Niets doet zoveel als rust.

(Peer Verhoeven)

*'Hij ging de berg op om in stilte te bidden.
De avond viel en Hij was daar alleen.'*

Kort orgel

BELIJDENIS.

*t.: Sytze de Vries
m.: W. Vogel*

Die ons schiep en ook nu nog (4c.)

ONDERBREKING

Brood en beker
collecte

Lied

GEBED AAN TAFEL.

woord
en lied

*In het brood is het graan,
de akker, de wassende maan,
de brandende zon;
is de boer die ploegt
de hand van de bakker.
In het brood is de Bron
en proeven wij het geheim
van de Ene in het al.*

(Hein Stufkens)

**Lied. A.: Een glimp van U t.: P. Verhoeven
in het brood gebroken m.: W. Vogel
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*Voor ons die zien en weten
dat koren opschiet uit de aarde en
brood van de akker komt -*

*voor ons die
in brood de aarde proeven
die het graan laat groeien,
de zon die het warm koestert,
bron en regen die het drenken -*

*voor ons die weten
dat brood in 't zweet des aanschijns
gezaaid gemaaid geoogst
en met zorg bereid wordt -*

*voor ons is brood
wat het was in Jezus' handen:
sprekend teken van het geheimvolle leven,
van het leven de mens gegeven -*

*voor ons is te eten geven
met anderen genade delen; -
voor ons is te eten vragen
medemensen deelgenoot maken
aan de moeite die we doen,
de zorgen die we kennen,
het geluk dat we beleven -*

*voor ons is samen eten -
alledag thuis en nu samen hier -
tijd en eeuwigheid,
aardeszwart en hemels helder
delen met die bij ons zijn, - en*

*met allen die zoet en zuur, lief en leed
dagelijks met ons hebben gedeeld
en ons zijn voorgegaan in de dood.*

Met eerbied noemen wij:

**Lied. A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

*We breken het brood en
delen het leven gegeven,
zo overvloedig als het kan zijn
zo kwetsbaar als het is.*

*We drinken de beker
en delen wat ons overkomt,
toevalt aan geluk en zaligheid
tot alles zal zijn volbracht -*

*in de naam van hem
die zijn laatste avond
met brood in de hand
zijn volle vertrouwen uitsprak
in het leven, waarvan hij Liefde
het hart noemde in Wie alles en
allen elkaar zullen treffen, -*

*die zijn levensbeker overdroeg
aan die na hem komen
totdat wat wij hopen en
als vast beloofd beleven
werkelijkheid is geworden.*

Bid zoals hij gebeden heeft.

ONZE VADER.

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

*Na zo vaak haasten, overwerken,
gespannen overuren maken -
nu aan jezelf toekomen
en je afvragen
of je niet anders verder moet.*

A.: Wat in mensen leeft *M. Zagers/W. Vogel*
aan vreugde en verdriet
het wordt gedragen op
de woorden van een lied.

*Na zo vaak jezelf groot houden
en groots uitpakken -
nu als een kind zo klein jezelf zijn
en je afvragen of je
zo niet blijven moet.*

A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven in
verhalen nu en toen.

*Na zo vaak achter van alles aan
met hebben en halen bezig -
nu eens de handen vouwen
en je afvragen of je
dit niet meer moet doen.*

A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons staande
als een stille stem van hoop.

ZEGENWENS

ZEGENEN WIJ ELKAAR
DAG AAN DAG
MET HART EN HANDEN.
EN MOGE GOD EN GOED
ONS ZEGENEN IN DE NAAM
VAN VADER, ZOON EN
HEILIGE GEEST.

AMEN.

ORGELSPEL